

המביא גם פרק ראשון גימין

עין משפט
נר מצודה

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. וְאֵל עַמִּי יִדּוּ מִגִּדְלָה וְיִתְּנוּ הַיֶּלֶד בְּזוֹנָה וְהַיֶּלֶדָּה מִכֹּר וּבֵין רִשְׁתָּהּ: וְאֵל ד 2
2. וְתִזְנֶה עָלָיו פִּלְגָּשׁ וְתִלְךְ מֵאֲתוֹ אֶל בֵּית אָבִיו אֶל בֵּית לִחְסֵי יְהוָה וְתָהִי שֵׁם יָמִים אַרְבָּעָה חֳדָשִׁים: שׁוֹמְטִים יט ב

גליון הש"ס

תוס' ד"ח אבר ר"י
וכו' אל תשמה אל גיל
בעצמם. נעמים אל גיל
כ"ל וכן הוא בירושלמי:
בא"ד ראין לשיטה. ע"י
סוטה ח ע"ב תד"ה
כחנה:

הנהגות הב"ח

(ב) תום ד"ה ואי ענדת
וכו' דלאו אליצורה דידיה
סמכית:

אמרת ואחי צעל ומערער מיפסיל:
לומר אם אמר מהי: **כפר מיסאי**.
שמה לעדים אם יקרא עליו ערער:
לדון ומאי קשוי ליה לה' אלעזר:
אלעזר **קמינו קמינו**. דר' אלעזר
לסיומא דמילתיה דר' ישמעאל:
מאסא לכאן. מבבל לאי: **דמסכא**
הסור. רזוי למסוך עליו: **ויטנו (אס)**
היכל. רשוי משהיין (כא) **כשלמא**
ומניחין נשותיהן עגונות ובעלים
ומפריהו **דריס** שנקל בעיניהם ילדים
וילדות **דפסיס**. שמי תיבות כותבין
למה המקרא בלל שטרות: **כשלמא**
מילמלא דסליא בכסכא. לא אזי הוה
סכר לה מדעמו: לחיי. כלומר שפיר
מוצית למימר דלאו בנרס רבה הוא:
וגמרא לא דאמי ליה. הא גמרא
דנרס: יחק: **דאפסיס מריה עדי יח**
לגלות לו קוד לכוין דכריס הסקומים
על אמיחתם: וסוזה עליו **פילנשו**.
שפילנש בגעגזה כמי. וסוזה סכרה
עליו: וזבו **מאל לה**. כעברה:
גימא מאל לה. לקמיה מפרש:
ואפסיההו גרסי: גימא **מאל וסקידי**.
כדמפרש טעמא ואזיל: גימא **באוס**
מקוס. ודרכי לה לשקיר לא השער
למאן ליסכן בועלה ליעשות כרות
שפכה ומאוס דסכנתא הוא הקפיד
עליה ונרחה מפני אימתו: גימא
ערויט. כמגניע זמן טעילה בפת
עירה והאי יראה לומר לא טעלה
ומשתמשו נדה: **שפיקות דמיס**.
כי הכא או פעמים שגורחת פתני
ויסולת כחאת הפתחת או "בגשר:
והגורל **שפס**. פעמים שמדלת
לאו מנבלת משחזקה מפני
אימתו והוא אינו ידע:
עשרהס. פירות שנאכל למחר:
עירבס. עירובי תאירות:

לחיי הא גמרא היא וגמרא
מריה על ידיה דכתיב² וזוהנה
' יונתן אמר נימא מצא לה
הקב"ה א"ל עסיק בפילגש
הוא אומר יונתן בני כך הוא
אלו ואלו³ דברי אלהים חיים
רב יהודה זכוב בקערה ונימא
ר דאמרי אידי ואידי בקערה
לעולם אל יטיל אדם אימה
עליה בעלה אימה יתירה
רב כל המטיל אימה יתירה
עריית ושפיכות דמים וחילול
אלוה דברים צריך אדם לומר
בתם הדליק את הגזר צריך
לממרינהו

הענין הזה נראה שיש בו חידוש גדול. ומה שיש בו חידוש גדול, הוא שיש בו חידוש גדול. ומה שיש בו חידוש גדול, הוא שיש בו חידוש גדול.

דפריך התם הא גופא קשיא אמרת
י תחומין פי' בקונט' דרישא בעירובי
סמך מן הפסוק וכן משמע צפ' מי
רות אבל בעירובי תחומין אימא לאש:
השתא

דאי אחי בעל כו'. אבל אי	דאמר
כדפניא. דאף מי שאינו צרי	ימנא
שם מקום: שלא תיזקק. ה	גט
והא איבו נמי כו'. ולא מש	הכא:

ת מאי אי עבדת אהני
מערער לא משגחין ביה
באדם אחד שהביא גמ
ול אמר לו צריך אני לומר
נחתם או איני צריך אמר לו
אמר לו רבי מכפר סיסאי
דין אתה לומר בפני נכתב
תזקק לעדים לאחר שיצא
אלעאי אמר לו רבי והלא
לעת בתחום ארץ ישראל
יותר מעכו יותנן רבי מאיר
ישראל לגיטין ואפי' רבנן
דר"מ אלא בעכו דמרחקא
די דמקרבא לא אמר לו
הואיל יוצא הדרכ בהדות
נמי שלא תזקק לעדים
סיימה קמיה שלח ליה ר'
סדא גיטין הבאים משם
לומר בפני נכתב ובפני
רב לפי שאין בקיאי לשמה
ברא והא רבה אית ליה
בעינן לקיימו וכיון דאיכא
תי מישכח שכחי אמר רב
לן דר' אביתר בר סמבא
איהו דשלח ליה לרב יהודה
משם לכאן הן קיימו בעצמן
ד בוונה והילדה מכרו בין
כלא שירטוט וא"ר יצחק
שלש אין כותבין כמתניתא
בין ארבע אין כותבין א"ל
א רב הוה ר' יצחק לאו

וַיִּשְׁמַע דָּבָרִי נִכְחַז מוֹעִיל בְּאִי וְהָאֵל (בג): בְּאֶרֶץ דְּלָא אֲדִינּוּרָה (א) סְמִינָן בְּלֵאלָא אָמַר בְּפִנִּי נִכְחַז כְּסָתָם מִזִּי אָמַר סְמִינָן אֲדִינּוּרָה כְּדִאֲמִרִין

ואי עבדת אהו
 "דאי אחי בעי
 ברתניא ⁶ מעשה
 לפני רבי ישמעל
 בפני נכתב ובפני
 בני מדיחין אחת
 אני אמר לו
 ובפני נתתם שש
 נכנס לפניו רבי
 כפר סיכאי מ
 וקרובה לצפורי
 אומר עכו כחו
 לא פליגי עליה
 אבל כפר סיכאי
 שתוק בני שנת
 יצא הא איהו
 קאמר ליה לא
 אביתר לרב
 לכאן אין צרי
 נתתם לימא קמ
 והני גמירי ות
 דרבא אלא רב
 רביס דסלקי ור
 יוסף מאן לימנ
 הוא ⁷ ועוד הא
 בני אדם העולי
 י'יתנו (את) ה
 וישתו וכתב ל
 ששתים כותבין
 תנא שלש כוונ
 אביי אמו כל
 ויחזקיהו

גברא רבה הוה
לא שמעי ליה
עליו פילגשו ר
ואשכחיה ר' א
בנבעה ומאי ק
אומר א"ל ח"ו
הן זכוב מצא ול
באותו מקום
זכוב אונסא וגי
יתירה בתוך ב
והפילה כמה ר
בתוך ביתו סוף
שבת א' אמר רב
בתוך ביתו ער

אטוויז ווא דאמער פס"ק דמגילה (דף
שערטוט אלס היינט מוחזק וקרי ליה
ס"ס קוועטערס און דאספליין האט פס
דריי וואסלי יא יעס מאמאס פל
פס"ה א"י) איז דאס לעבט א"י פ
א"י גאט **מצא** אה. האמונה עליו ד
ד"ס פילגס אה. היה דרסס להחזיר
נ"מ מצא אה. וא"ת וואס אמר
דבא יפ' מואר היהא דמאשי הא
כתב יפ' עבירות גילוי עריות ואספיות
עירובי חצירות וכן נראה אלס אמר
ערכנו הא ספק חשיבה לא וחדר אמר
אין מערכין וכן פירש היינו משום
(ג) גבי הלכה דבדרי המיקל עירוב רב

וְאֵי עֲבֶרֶת אֲהֵי־תָּהּ
כִּסְפִּי (לְקַמֵּד)
יֵיטֵב מִשּׁוֹס לְאִי־רִי
לְחֹק יִשְׂרָאֵל אֲזַל
וְיִתְּנוּ (אֵת) הַיָּד
מִשְׁמַחֵן בִּלְאִי
נִיחִים וְנִמְטִיחִים מֵהַ
מִוֹנוֹת הַיָּיִן בְּזוֹנֵה
סִיעוּד מִפִּי כִדְלֹמֶר
הוּא בָּחַד שִׁמְכִי בִּי
וְהֵקֵל וְלֹמַד: **א"ר**

מוסף רש"י

ערב שבת עם חשיכה.
סלס יתאר (הכימס) מנגד
יוס יפסו יואמו עדין
יוס שות (שבת דל)
עשרהם. מירוז האילן
לעשרה שנה. שפך חילת
עבדל של שנת קונעת
לעשרה דלחמקין במחמס
בילה (דל) דענת עונג
איקין. מכל שהוא הי
עירבם. ערבם (שבת)
עירבין ממחין יוארות
הנני תרי שירי למימרתו
נגאון חלה. דעמא נבר
עשו. אכל נבר לא שייך
הדלקתם. דבר הגולה
לעין הוא (שבת).

תוספות רי"ד

הוא נשאל: "אם כן, מדוע לא נעשה שימוש בשיטות אלו?"
הוא עונה: "כי השיטות אלו אינן מתאימות למציאות."
הוא נשאל: "מדוע לא מתאימות?"
הוא עונה: "כי המציאות היא מורכבת יותר ממה שהשיטות אלו מסוגלות לתאר."
הוא נשאל: "אם כן, מהו הפתרון?"
הוא עונה: "הפתרון הוא שימוש בשיטות מתמטיות מתקדמות יותר, שיכולות לתאר את המציאות בצורה מדויקת יותר."

מ"מ שכלה וחפילין
ממון מזוזות לפי שאין

בא א מ"י פ"ו מלכות
 גירושין הלכו ו
 פשין כ' טושי"ע אר"ם פ"מ
 קמב ענין א'
בב ב מ"י פ"ו מהל' ספר
 תורה הלכו ו
 מהל' יצא הלכו לה
 פשין כ' טושי"ע יו"ד פ"י
 רמב עני' ב'
בג ג מ"י פ"ו מהל'
 אשוח' גל"ט:
בד ד מ"י פ"ה מהל'
 שנה הל"ג ספר
 פשין כ' טושי"ע אר"ם פ"מ
 רמב עני' ב'

מוֹפֵק רש"י
עבר שבת עם חשיכה.
סלס יתהר (לחיסר) מנעד
ויס יפסעו ויחמו דעין
ויס סות ויחמו (דל)
ספר עשרה. ספר חילן
לסעדה שם, שם חילן
עירל על שם קובעם
למשר דלחמין בחסכה
(דל) דשם עונ
חיקר, חל סוה ח
עונ (עונח שם) ערבחם.
עורבו תמחין וחלתי
העו תר סכי למחירטו
נעלן שול, דשח כנ
שעו, חל כנ לא עין
הדלקתם, דנר הגולה
לען חוה (סח).

תוספות ר"ד
ואי עברת (ב) מהמען
ומאי א' עברת מהמען
ואי אחי בעל ומעבר
ושפסיל ליל לא משמע
ואי שברב מקיים אלא
אמר רב חסדא לעולם
אין יטיל אימה יתירה
בתוך ביתו שיהי פלג
בנבעה תטיל עליה בעלה
ואי תורה המילה כח
"כבוד מישראל" אמר
ר' יהודה אמר רב כח
ושפסיל אימה יתירה בתוך
ביתו בא לר' ד' עבירות
ועצות ושפסילות
מיס' וחילול שבת, פ' י'
ושמשתמש נזהר
עציה ואומרת ככלתי
ואי אימהו או תבדח
לפניו למקום המסוכן
ועצות בא' מן הפתחים
או משאר או כח תדליק
ה' ור' חמסל ל' שבת

ר' צ"ל אלהים תלוי אי עבדות
ר' הניט וכו' או דל"ל אי עבדות
מסימנים כו'